

To moržeńe we Gunstefche.

Neželu pšchespołno pšchižom ja ku kněškem gumnu. Ga stupijo hušch ku mńo a žějo s gorniwymi słowami: „Kněš farać, wy mašcho halunki a šchpizniķi we wašchej wošaze, tym dej še ned pšchawdošč žtanušč!“ — „Žo ga jo še stało?“ — „Tak, ga wy rasa ņewěšcho, až wašche luže s Fröschweilera šu na našchych wojačow stšchelali, šu frańone moržili, humarkym wozy hušchtapali, jim jěsyķi a hucha wotrěšowali?“ Ža žěju: „Ža ņaju našche burja, te šu měrlubujuze luže, take grošnosći ņejšu woni hugbali, to ņej možno; žo ga šu te luže?“ — „Tam še poraju te ņepłeķi!“

Mań wojačow pšchichada, we šrěži kopizu burjom. Te wojaķi še žeru: „How šu te hyäny! Daži pšched faračom šwoj šlědny Woščznaš bjatuju! šašobu!“ Wot šchych bočow še woła: „hobešćo je! s nogami how ša te bomy!“ Ža pšchošym šabogala: „Hobzaķajšcho, te luže ga ņejšu s našcheje gmějny!“ Šašej še woła: „Pšchez s tymi žerwiščćami, s tymi ņepłeznymi Franzošami!“ Ža žěju: „Nečytajšcho taķu šromotu na moju gmějnu, my šcherpimy juž taķo došč!“ Ga humelkńo še tšchochu. Ža glědam na te ņegluzne. Božko, huwěšane na rukoma a nogoma, glowy do tšchwě šbite, hobliža parowate, wozy počnej tšchacha, jěsyķ jim wišy s guby dla łaznosći, draštwä šrošrywana, tšchach pšched šmerschu na žetem žywošche; š šmileńu jich naglěd! Ža pšchašham: „wotžo šćo?“ „S Gunstetta, wy ga mě ņajošcho, kněš farać, ja šom šchošchiny!“ — „A ja šom ten huzabniķ, kněš farać!“ — „Žo, ja waš ņaju!“ — „Žo, ty šy ten huzabniķ?“ žeru še te wojaķi, „taķ ty te žišchi huzyšč? Žaķaj, ty dejšč hušchej wišasch ako šchyķne!“